

Benge. Naar man gjenm Toldbloven vil håbe Kultolden, altsaa give dem fri Indførsel af Kul og derved give dem en lille Lettelse, forekommer det mig, at man meget vel kunde blive staaende derved og overlade dette Forhold til at reaulere sig selv ved at lade Folk kjøbe deres Mursten, hvor de kunne faae dem billigst. — Saa er der en Post, som vist ikke har faa overordentlig Interesse i og for sig, men maaste kan have mere Interesse for os som en Slags Forløber for, hvad der maatte komme senere, hvis Protektionismen med Tiden skulde udvikle sig, altsaa en Slags Pr veballon derfor. Det er den Bestemmelse, at Indførsel af Mais skulde beskattes med 1 D. pr. Pd. Der var en Tid, da man prøvede paa at anvende Maisen i Landbruget; jeg tror ikke, at det har bundet stor Indaaug, thi det skal ikke være heldigt for Flaeskets Bestaenhed at fodre Svinene med Mais: S Brænderierne har man anvendt Maisen stærkt. Det skriver sig fra en Tid, da man anvendte en anden Bestatningsmaade. Den h it erede Minister s gde, at den anvendtes endnu stærkt i Brænderierne, og nu venter den h it erede Minister, at dette Forslags Gjennemførelse vil forhindre Maisen fra at komme her tillands og vil altsaa paalægge Brænderierne at anvende en anden Kornfort i Stedet for Maisen. Den h it erede Minister mente, at saa vilde de anvende det daarlige Korn. Det kan være. Jeg kjender ikke til det. Om der skulde være nogen særlig Fordel ved i nogen Korretning overhovedet at anvende daarligt Korn fremfor godt, det maa jo Cieerne vide. Men enten de blive nødte til at bruge daarligt eller godt Korn, skj nner jeg ikke, at Samfundet i det Hele, og navnlig ikke Landbruget, som der vel her særlig sigtes til, har nogen Interesse i denne Bestemmelse. Den Tid er dog virkelig forbi, da det havde nogen Interesse for Landbrugerne, om Kornpriserne blive noget lavere eller høiere, gjennemgaende ere de jo mest interesserede i, at de ere lave, naar blot Priserne paa de Produkter, til hvis Frembringelse de bruge Korn, ere høie. S Forbindelse med dette Forslag er der foreslaaet en ret bethdelig Begunstigelse for Møllerne, ikke blot derved, at malet Mais er sat til 1/2 Dre mere pr. Bund end uformalet Mais, men ogsaa derved, at de andre formalede V rer ere satte til en Indførselstold af 1/2 Dre pr. Bund. Dersom man tænker sig, at de formalede Kornv ret, man bruger her i Landet under forskjellige Former, alle sammen kunne blive saa meget forhøiede i Pris som med en halv Dre, vilde det ganske vist l be op i Millioner for Forbrugerne, saa

meget vil det dog vel ikke blive, men at det i det Mindste for Hvedemel, og derigjennem for Hvedebrød, vil bevirke en Forhøielse, tvivler jeg ikke om. Det er ikke Forbrugerne, der faae Fordel deraf, og det er heller ikke Landmændene, thi Hvedepriserne ville ikke stige, fordi Møllerne faae lidt mere for den malede Hvede, for det Forste fordi den Hvede, vi avle her i Landet, svarer saa nogenlunde til den, vi forbruge, saa dersom man ikke indførte eller udførte, vilde den saa omtrent slaa til, men dernæst, fordi Indførselen er fri, saa at Hvedepriserne rette sig efter Markedspriserne i det Hele, og Møllerne betale ikke mere, end de ere nødte til; men for Møllerne er det en meget god Forretning. Vi høre nok, at det skal være nødvendig, fordi fremmede Lande ellers ville selge billigere, end vi kunne faae det herhjemme. Ja, det kunde jo være ubehageligt nok for Møllerne; men meget behageligt for hele Befolkningen, der spiser Brød, vilde det være, om den tydste Statskasse kunde finde paa at betale Møllerne bethdelig, for at de kunne selge os deres Mel her i Landet under Prisen. For Forbrugerne vilde det sikkert have ikke ringe Interesse. For Møllerne kunne det jo være slem nok, naar det gif for vidt, men Møllerne leve jo dog endnu, og en hel Del af dem tror jeg nok kunde komme over det, saa meget mere som Møllerne ogsaa faae godt af den lille Begunstigelse, der ligger i Frigj relsen af Kultolden. Overhovedet mener jeg, at man, for man gaar til den Slags Bestemmelser, hvorved man af Hensyn til mindre Kredsse af Næringsdrivende bestatter Befolkningen i det Hele, dog temmelig n ie maa afveie Hensynene fra de forskjellige Sider og være meget varsom med at følge enhver Fordring om Beskyttelse, som maatte fremkomme fra den ene eller den anden Side. Der kan være Kart nok i Protektionismen i Forveien, saa dersom man vilde s ie alle disse D nster og Anmodninger, kunde man komme meget vidt.

Der er endnu en ny Skattepost, som jeg dog ikke kan undlade at nævne, nemlig Tolden for Kampesten. Kampesten er jo temmelig tunge V rer, og foreslaas her belagte med en Told af 1/10 Dre for de almindelige Sten og 1/2 Dre for Sten, som ere finere behandlede, foruden flere Procenttillæg for dem, der ere s ebne og yderligere bearbejdede. Nu veed jeg ikke, hvor Grændsen her tænkes trukken mellem de raa og de finere tilhugne Sten, som f. Ex. Kliser, saaledes som de bruges til Brolægning, komme ind under de sidste, i saa Fald antager jeg, at Købstæderne ville blive meget ubehagelig overraskede, naar de skulle omlægge deres V der, og saa